

In Memoriam P  p   James (1938-2022)

Tot mijn grote spijt moet ik u mededelen dat onze geliefde P  p   James na een kort ziekbed op 16 maart is overleden.

P  p   was een vertrouwd gezicht binnen onze vereniging. Zij stond, meer dan tien jaar geleden, samen met Lidemey Visser en Margriet van den Berg aan de basis van het SeniorenCaf   Bussum. Dit was natuurlijk nog in de periode dat de ANBO in deze regio bestond. Kort daarna zette zij, samen met haar maatje Lidemey, het Samen lunchen op. Beide activiteiten werden, na de oprichting van de Algemene Seniorenvereniging Gooise Meren, voortgezet in onze vereniging.

P  p   en Lidemey gingen iedere maand op zoek naar een wisselende locatie waar wij samen zouden lunchen. Altijd een vrolijke en gezellige happening en ook een lichtpuntje voor velen. Zo bezochten wij de afgelopen jaren vele restaurants en lunchrooms in Bussum.

P  p   was een bijzonder positief ingesteld mens en altijd betrokken bij en geïnteresseerd in de ander. Ook iemand van spreuken en verhalen, die zij dan met veel humor en haar glinsterende blauwe pretoogjes kon vertellen. Zo vertelde zij mij eens het verhaal van haar naam. Eigenlijk heette ze Petra Pauline, maar een tante vond dat destijds te lang en begon haar P  p  , naar haar twee voorletters, te noemen. Een veel interessantere naam voor een klein meisje natuurlijk. En dat is vervolgens zo gebleven.

Maar ook vertelde zij over haar verleden, over haar verblijf in Afrika en Suriname.

Zo bijzonder, zeker ook in die tijd, want wij hebben het dan over de zestiger en zeventiger jaren van de vorige eeuw.

Kort voor haar overlijden had ik P  p   nog aan de telefoon. Zij vertelde mij dat zij longontsteking had en dat ze veel moest hoesten als zij praatte. Maar bij de   n meer dan bij de ander, kwam daar met humor onmiddellijk achteraan. Zij zou echter snel weer opgeknapt zijn, was haar mening. Voor P  p   was het glas altijd half vol.

Ik zat tegenover P  p   toen zij voor de laatste keer het Samen lunchen bijwoonde. Dit was in februari. Na een heel onderhoudende lunch en verhalen over haar geliefde Zeeland bracht ik haar naar haar flat in Naarden. Als bedankje kreeg ik een potje honing van een imker uit Naarden. Ik had het nog niet opengemaakt en zal dit ook niet meer doen. Het blijft als herinnering aan onze mooie P  p   in de kast staan.
Een warm mens met een groot hart heeft ons helaas verlaten. Wij zullen haar missen.

Mede namens Hannie Walet en Rita Kemink,
Nico de Vries